

råd. Derimod er vi rimelig kritiske over for den del af forslaget, som vedrører dommernes bibeskæftigelse og især spørgsmålet om offentliggørelse af, hvor stor den er.

I de bemærkninger, som skal begrunde regeringens forslag på dette område, skriver Justitsministeriet, at der bør ske en indberetning af indtægterne, og så fortsætter det med:

»Justitsministeriet finder imidlertid, at en ordning, hvorefter oplysninger om indtægterne ved bibeskæftigelse bliver offentlig tilgængelige, ville være en afgørende nyskabelse, som ikke gælder for andre grupper i det danske samfund. Indførelse af fuld offentlighed vedrørende oplysning om enkeltpersoners indtægter synes derfor at måtte kræve en principiel stillingtagen til, om man fremover vil offentliggøre oplysninger vedrørende indtægtsforhold for visse udvalgte faggrupper.«

Her kunne man måske indskyde, at det måske kunne være en lejlighed til at tage den debat, hvis regeringen mener, at det er påkrævet. Vil regeringen det, eller er det bare et argument for ikke at tage debatten?

Justitsministeriet forsætter:

»Det er Justitsministeriets opfattelse, at dommere næppe kan siges at indtage en sådan særlig stilling, at der er tilstrækkeligt grundlag for at lade offentligheden have adgang til oplysning om indtægter ved bibeskæftigelse. En sådan pligt er ikke pålagt nogen anden samfundsgruppe.«

Jeg synes jo, det er en lidt særlig opfattelse – for nu at sige det mildt – at dommerne ikke er en særlig gruppe. Jeg er metalarbejder, og jeg synes da, at det kunne være rimeligt hyggeligt, hvis vi havde en overenskomst, der sagde, at vi kun måtte afsættes ved dom. Men sådan en overenskomst har metalarbejdere ikke i det her land, og så vidt jeg er orienteret – det kan være, at ministeren kan korrigere mig – er det ret få grupper i dette samfund, som har en stilling, der gør, at de kun kan afskediges ved dom.

Næh, dommere er noget helt særligt, og de kan kun afskediges ved dom, fordi de skal anses for at være uafhængige, og netop spørgsmålet om uafhængighed kommer ind, når vi diskuterer biindtægterne – ikke nødvendigvis om man er uafhængig, men om man synes uafhængig. Derfor er det altså vores opfattelse, at når vi snakker om den lovgivende magt, dvs. Folketinget, når vi snakker om den udøvende magt, ministerierne, og når vi snakker om den dømmende magt, domstolene, har befolkningen

krav på at vide, hvor vi henter indtægterne fra. Hver enkelt af os.

Derfor er det selvfølgelig også sådan, at Enhedslisten, og jeg håber da, at det gælder alle andre partier, i det dertil indrettede skrift, som er lavet her i Folketinget, offentliggør, hvilke indtægter og biindtægter vi har.

Samtidig kunne offentliggørelsen måske – jeg ved det ikke – lægge en vis dæmper på de ydelser, som gives inden for det område. Jeg er ikke klar over, hvordan de er reguleret, det må jeg ærligt indrømme, men når man hører nogle af de beløbsstørrelser, vi snakker om, bliver man jo overrasket. Tag en skraldemandskonflikt, hvor der skal være en kendelse i løbet af en påskeferie, hvor beløbene til hver enkelt løber op i en størrelsesorden på 250.000-350.000 kr.; det må jo siges at være en rimelig god time-løn!

Generelt kan man sige, at det på dette område er Enhedslistens foreløbige holdning og udgangspunkt i forhandlingerne, at man som dommer ikke skal tjene mere ved biindtægter, end man tjener som dommer i sig selv, for så rejser det spørgsmålet om, hvor man egentlig lægger sin arbejdskraft.

Men sammenlagt kan jeg sige, at Enhedslisten betragter forslagene som et fremskridt. Vi mener, at der er steder, hvor der kan ske ændringer, men vi vil se positivt på det i udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er lige til den der med dommernes biindtægter, hvor jeg er ganske enig med hr. Søren Søndergaard i, at det altså er påfaldende, at dommerne ikke synes, de er noget særligt, og at det har været en ganske beskæmmende affære at læse de der svar. Og vi skal jo nødigt have det blandet sammen med det vrøvl, de får skrevet også om folketingsmedlemmer.

Enhedslisten og SF er fuldstændig enige om, at vi selvfølgelig bør offentliggøre vores indtægter. Det er klart. Men vi er ikke sammenlignelige med dommere. Vi er valgt til at være partiske, og de er i den grad valgt til at være upartiske. Og vi kan afskediges på alle mulige andre partiske måder. Jeg siger det, for at de ikke skal bruge den dumme undskyldning, som nogle af dommerne har brugt for en stund: Når ikke engang folketingsmedlemmer skal, hvorfor skal vi så? Jeg mener, så skal vi ikke give dem det yderligere alibi for deres egne tåbeligheder